

Fritz Klute: Handbuch der Geographischen Wissenschaft. Bd. I. Australien. (4°, 23×30 cm. 380 Sider).

Udgivelsen af dette store Værk skrider hurtigt og planmæssigt frem, og saavel Indhold som Ydre er stadig af samme høje Standard som de først udsendte Hefter. Til Dato er der kommet 36 Hefter af den regionale Del, og dermed er ogsaa det første Bind, „Australien“, fuldendt, idet det omfatter 12 Hefter, ialt 380 Sider.

Bindet bestaar af tre Dele, nemlig: 1. Det australske Fastland med Tasmanien og New Zealand (240 Sider), der er skrevet af Professor Geisler i Breslau; 2. Oceanien af Professor W. Behrmann, Frankfurt (74 Sider), og 3. Antarcis af Professor E. v. Drygalski, München (40 Sider).

Af disse tre Dele maa de to første sikkert betegnes som de bedste. Forfatterne viser indgaaende personligt Kendskab til de behandlede Omraader og giver gennem en underholdende og let læselig Fremstilling et udførligt og alsidigt Billede af disse fjerne Lande. Naturforholdene behandles uden mange Talangivelser eller tunge skematiske Inddelinger; og Befolknings- og Erhvervsforholdene, der beslaglægger langt de største Dele af Bindet, er ligeledes behandlede paa en saadan Maade, at man læser derom med Interesse. Overalt gælder det selvfølgelig, at ogsaa de nyeste Oplysninger og Teorier har fundet den Plads i Bogen, der tilkommer dem.

Forfatteren af Afsnittet om Antarcis, Erich v. Drygalski, har som Deltager i den tyske Gauss-Ekspedition erhvervet sig et meget stort Kendskab til den antarktiske Natur. Man har derfor Lov til at vente, at hans Kapitel i dette Værk vil høre til de bedste og mest interessante, ikke mindst paa Grund af de mange nye Oplysninger, som er bragt hjem af de seneste Aars Ekspeditioner.

Desværre kan man ikke undgaa at blive noget skuffet ved Gennemlæsningen af dette Afsnit. Der mangler en fast Plan i Behandlingen af Stoffet; medens man f. Eks. faar en meget indgaaende Beskrivelse af Havet og Havisen og endda af, hvad en Shelf er, søger man forgæves efter en tilsvarende Plads for Indlandsisen og dens Natur; man finder en Beskrivelse af, hvordan Indlandsisen ser ud set fra Gauss-Bjerget; men fra de fremmede Nationers Ekspeditioner er der kun benyttet meget faa Oplysninger om dette Emne. De geologiske Forhold er dog alsidigt og maalbevidst behandlet.

Hele Bindet er meget smukt og fyldigt illustreret med ialt 281 Figurer i Teksten og 22 farvetrykte Tavler.

Bindet slutter med et meget smukt Navneregister paa godt 8

4-spaltede Sider og derefter 12 Sider Tabeller omfattende saavel fysiske Forhold som Befolknings- og Erhvervsforhold.

København, den 1. April.

A. Kiilerich.

Helge Ingstad: Pelsjegerliv blandt Nord-Kanadas indianere.
Gyldendal Norsk Forlag, Oslo 1931. 24 × 16 cm. 245 sider, talrige illustrationer.

Ingstads bog er fortællingen om, hvorledes en ung, norsk jurist en skønne dag finder sagførerkontoret for trangt, rejser til Canada og som pelsjæger i fire år gennemstrejfer de umådelige, endnu kun lidet kendte egne øst og nord for Great Slave Lake. Undertiden er han alene i vildmarkerne, undertiden lever han sammen med den gruppe af Chipewyan-Indianere, som kaldes Etthen-eldeli eller „ren-spiserne“. Det er en elskværdig, livligt fortalt bog, og den, der selv engang har haft den lykke at færdes i lignende strøg, mærker med genkendelsens glæde det frie livs duft stige op mellem dens blade. I et særligt kapitel berettes der om Indianernes levevis; noget egentlig nyt bringer det ganske vist ikke, og en etnograf føler uvilkaarlig en smule beklagelse over, hvilken enestående lejlighed til at gøre iagttagelser, der her er ladet unyttet; men hvorfor se på manglerne? Som bogen er, er der nok at glæde sig over for den, hvis verden strækker sig ud over — sagførerkontoret.

Kaj Birket-Smith.

Albert Herrmann: Lou-lan. China, Indien und Rom im Lichte der Ausgrabungen am Lobnor. Mit einem Vorworte von Sven Hedin. F. A. Brockhaus. Leipzig 1931. 18 × 12½ cm. 66 Abbildungen und 7 Karten. 160 S.

I året 1900 stødte Sven Hedin under sin anden store ekspedition til Central-Asien tilfældigvis på en hidtil ukendt ruingruppe i ørkenen ikke langt fra Lobnor i Øst-Turkestan. Det følgende år blev den underkastet en nærmere undersøgelse, og dermed åbnede sig et helt nyt indblik i disse egners kulturhistorie, et indblik, som senere er blevet yderligere uddybet ved talrige ekspeditioner med arkæologisk formål under ledelse af forskere som Sir Aurel Stein, Grünwedel og von Le Coq, P. Pelliot og den japanske buddhistpræst Tachibana. Hedin's fund er siden blevet bearbejdet i et omfangsrigt værk af den tyske sinolog Conrady; men det blev ham ikke forundt at meddele sine resultater til en større offentlighed, før døden rev ham bort. Det er dette arbejde, som nu hans landsmand og fagfælle Al-